



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **P. P.**
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2021, č. j. KUOK 61934/2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti předchozímu rozhodnutí Magistrátu města Prostějova, odboru dopravy ze dne 15. 3. 2021, č. j. PVMU 20494/2021-

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

41. Tímto prvostupňový správní orgán rozhodl o námitkách žalobce proti záznamu počtu bodů dosažených v bodovém hodnocení řidiče podle ust. § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o silničním provozu“), tak že podané námitky proti záznamu bodů v registru řidiče zamítl a provedené záznamy bodů potvrdil.

II. Shrnutí obsahu žaloby

2. Žalobce navrhuje pro nezákonnost zrušit napadené rozhodnutí a v souvislosti s ním také rozhodnutí o námitkách z následujících důvodů. Žalovaný dle žalobce zcela ignoroval rozhodování jiných odvolacích orgánů ve shodných věcech a narušil právní jistotu žalobce. Žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky, ze kterých plyne, že je běžnou praxí odvolacích orgánů zabývat se jednotlivými podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče (např. viz rozhodnutí čj. HLUC/00590/2020/OD/Vo ze dne 6. 1. 2020, nebo čj. MUCE 20786/2019 SO). I z dalších rozhodnutí jiných správních orgánů vyplývá, že se běžně zabývají způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejich základě jsou body zapisovány. Žalobce tato rozhodnutí žalovanému zaslal. Podle zásady legitimního očekávání by měly správní orgány rozhodovat shodně ve věcech se shodnými či obdobnými znaky.
3. V meritu žalobce namítá nezpůsobilost jednotlivých podkladů (pokutových bloků) pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný k nim namítá, že je posuzovat nemůže - praxe doložená žalobcem však svědčí o opaku. Žalobce respektuje názor, že rozhodnutí vydaná v blokovém řízení jsou specifická, to však nemůže omluvit nedostatky, které pokutové bloky obsahují z hlediska zákonných náležitostí. Z přiložených pokutových bloků série HG/2014 č. G 1498901 a série GF/2013 č. F 0832677 vyplývá, že nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku (srovnává s pokutovým blokem série FC/2013 Č. C1404971). I z rozhodnutí v blokovém řízení by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že žalobce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, je podle žalobce nesprávný. Není možné, aby za správnost vydaného rozhodnutí odpovídal žalobce. Současně nelze očekávat takovou znalost práva, že může posoudit správnost rozhodnutí a upozornit na případné vady.
4. Žalobce dále poukázal na některých případech, kdy je podle něj podklad nezpůsobilý pro záznam bodů. Konkrétně u bloku ze dne 21. 12. 2020 nejsou správně uvedeny údaje v kolonkách číslo 5 (nejednoznačně stanovené místo spáchání přestupku) a číslo 6 (zkratkovitá právní kvalifikace). Ve vztahu k bloku ze dne 10. 7. 2020 žalobce namítal nedostatky v kolonce číslo 6 (neodpovídající právní kvalifikace přestupků a neodpovídající číslo právní normy). Závěrem žalobce žádal, aby se soud zabýval tím, zda byla jednotlivá pravomocná rozhodnutí způsobilým podkladem pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

5. V písemné vyjádření k žalobě žalobce navrhl podanou žalobu zamítnout a argumentoval podrobně ke každému žalobnímu bodu. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před soudem.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Soud rozhodl ve věci samé bez jednání za splnění zákonných podmínek ve smyslu ust. § 51 odst. 1 zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), neboť žádná ze stran jednání nepožadovala.
7. Žaloba není důvodná.
8. Z obsahu připojených správních spisů soud zjistil, že žalobce ke dni 21. 12. 2020 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů ve smyslu ust. § 123c zákona o silničním provozu. Žalobce se dopustil přestupků, za které byl pravomocně postižen v blokovém řízení a tyto přestupky podléhaly bodovému hodnocení. Příslušné počty bodů zapisoval magistrát do registru řidičů podle § 123b odst. 2 písmeno a) zákona o silničním provozu, a to až do dosažení celkového počtu 12 bodů. Podkladem pro zápis byly příslušné pokutové bloky. Magistrát města Prostějova dne 22. 12. 2020 oznámil žalobci dosažení 12 bodů a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu. Magistrát si v řízení vyžádal pokutový blok ze dne 7. 8. 2018, č. C1440376, ze dne 3. 8. 2019 č. C2 114337, ze dne 10. 3. 2020, č. C2448635, ze dne 10. 7. 2020, č. C2449973 a ze dne 21. 12. 2020, č. C2448971. Tyto bloky magistrát přezkoumal a uzavřel, že jsou vyplněny řádně, čitelně a srozumitelně. Jeho závěry potvrdil žalovaný, který rovněž označené pokutové bloky posoudil.
9. Žalobce namítá, že odvolací správní orgán (žalovaný) zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy, čímž zejména myslí rozhodnutí jiných správních orgánů. K této námitce soud uvádí, že odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí zůstalo přes výzvu správního orgánů k doplnění odvolání nedoplněno. Poukazovaná rozhodnutí správních orgánů v jiných věcech žalobce odvolacímu orgánu nepředložil. Nedůvodná je tedy námitka, že tyto měly být žalovaným ignorovány. Není povinností správního orgánu si aktivně vyhledávat rozhodnutí jiných správních orgánů v jiných věcech a studovat jejich rozhodovací činnost.
10. Pokud se žalobce snaží poukázat na nerespektování ustálené správní praxe, je jeho námitka zcela nemístná. Odkaz na konkrétní rozhodnutí žalobce uvedl až v žalobě. Jde však o odkaz bezvýznamný. Žalobce totiž vyslovuje jen obecný závěr, že správní orgány mají v řízení o námitkách přezkoumávat způsobilost jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě byly body zapsány. Přesně tímto způsobem přitom magistrát postupoval. Vyžádal si zpochybnuté pokutové bloky, přezkoumal je a uzavřel, že jsou pro zápis způsobilé. Postup magistrátu žalovaný posoudil, doplnil a sám zpochybnuté pokutové bloky (str. 3 a 4 napadeného rozhodnutí) podrobil přezkumu. Zdá se, že žalobce svou námitku formuloval, aniž by si napadené rozhodnutí vůbec přečetl. Navíc nutno dodat, že praxe jiných krajských úřadů žalovaného nezavazuje (shodně viz bod 19 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 1. 2021, čj. 1 As 473/2020 - 38).
11. Dále žalobce namítá nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů. Jeho tvrzení jsou ovšem v přímém rozporu s důkazy ve správním spise. Žalobce tak např. poukazuje na tvrzení

žalovaného, že nemůže přezkoumávat pokutové bloky. V řízení však žalovaný pokutové bloky přezkoumal. Dále žalobce argumentuje vadností pokutových bloků č. G 1498901, série HG/2014 a č. F 0832677, série GF/2013, ačkoliv ty vůbec nejsou založeny ve správním spise a není zřejmé, čeho se týkají. Žalobce dále poukazoval obecně na možné případné chyby v pokutových blocích, aniž by uvedenou argumentaci vztáhl ke konkrétním pokutovým blokům, jež byly správními orgány přezkoumávány v dané věci; takovéto poukazy jsou proto v dané věci irelevantní.

12. Žalobce dále zpochybnil pokutový blok ze dne 21. 12. 2020. Žalobce namítá, že v kolonce číslo 5 není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku - je zde jako místo uvedena ulice Olomoucká s křižovatkou ulic Sladkovského a Barákova, kde se ovšem má nacházet světelná křižovatka. Tomu neodpovídá popis přestupkového jednání, které je v napadeném rozhodnutí, nemohlo se jednat o nedání přednosti, ale spíše o nerespektování světelného signálu - nemohlo tedy dojít k porušení § 21, ale spíše § 70 (míněno zákona silničního provozu). K této námitce soud uvádí následující. V předmětném pokutovém bloku je, pokud jde o kolonku číslo 5 „Popis skutku - čas, místo, způsob spáchání“ uvedeno: „21. 12. 2020, 7:00 hodin, Prostějov, Olomoucká ul., křižovatka Sladkovského + Barákova; § 21 odst. 5 z. č. 361/2000 - dopravní nehoda, nedal přednost v jízdě“. Pokud žalobce namítá nejednoznačné stanovení místa spáchání přestupku, pak tato námitka není důvodná, neboť místo přestupku je zcela jednoznačně uvedeno jako Prostějov, Olomoucká ulice, křižovatka ulic Sladkovského a Barákova. Takovýto popis místa spáchání skutku je zcela dostačující. Žalobce dále namítá, že na daném místě se má nacházet světelná křižovatka; k tomuto tvrzení nebyl nabídnut žádný důkaz. I pokud by se zde nacházela světelná křižovatka, neznamená to, že by nemohlo dojít v daném místě ke spáchání přestupku spočívající v porušení ust. § 21 odst. 5 zákon na silničním provozu, podle něhož platí, že řidič odbočující vlevo musí dát přednost v jízdě protijedoucím motorovým i nemotorovým vozidlům, jezdcům na zvířeti, protijedoucím organizovaným útvarem chodců a průvodcům hnaných zvířat se zvířaty, tramvajím jedoucím v obou směrech a vozidlům jedoucím ve vyhrazeném jízdním pruhu, pro něž je tento jízdní pruh vyhrazen, a cyklistům jedoucím v jízdním pruhu pro cyklisty (přestupek ve smyslu ust. § 125c odst. 1 písmeno f) bod 8 citovaného zákona je pak naplněný jednáním, kdy fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla nedá přednost jízdě v případech, ve kterých je poveden dát přednost v jízdě. I pokud by se na daném místě nacházela křižovatka se semaforem, mohly být tyto v době spáchání přestupku vypnuty. Použitá žalobní tvrzení nemohou vést k závěru o nejednoznačném stanovení místa spáchání přestupku, ani o jiné vadě údajů nacházejících se v kolonce číslo 5 uvedeného pokutového bloku.
13. Žalobce dále ve vztahu k citovanému pokutovému bloku namítal, že v kolonce číslo 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, je zde pouze jednoznačné označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body a podobně již zřejmé nejsou, což má být značnou vadou, jež znemožňuje přesné určení jednání i odpovědnosti žalobce za něj. Uvedený zápis znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání; údaje v kolonce číslo 6 jsou dále rovněž částečně nečitelné. K této námitce uvádí soud následující. V případě kolonky číslo 6 je uvedeno: „pokuta uložena za přestupek podle § 125 c/1 f 8 zákona č. 361/2000 Sb. ve znění p. p.“. Rukou dopisovaná část textu (125 c/1 f 8 a 361/2000) je čitelná a označení předmětného přestupku je správné - podle tohoto ustanovení, jak je shora uvedeno, platí že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v

provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla nedá přednost v jízdě v případech, ve kterých je povinna dát přednost v jízdě. Přestupek je tedy označen přesně označením paragrafu, odstavce i bodu odstavce.

14. Žalobce dále ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 10. 7. 2020, č. C2449973 namítá, že je minimálně vlivem zápisu uvedena protiprávnímu jednání neodpovídající právní kvalifikace přestupku a neodpovídající číslo právní normy; nejedná se o podklad způsobilý pro záznam bodů do bodového hodnocení. K této námitce uvádí soud následující. Pokud jde o popis skutku – čas, místo a způsob spáchání, pak je na pokutovém bloku uvedeno: „dne 10. 7. 2020 v 11:20 hodin, Bedihošť 80, Prostějovská ulice, směr Prostějov, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., rychlost v obci, 50/79/76 km/hod., RZ X“, v kolonce č. 6 je pak uvedeno, že pokuta je uložena za přestupek podle § 125 c/1 f 3 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění p. p. a v kolonce číslo 7 je jako forma zavinění uvedena nedbalost. Protiprávní jednání tedy spočívalo v porušení ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, kde je uvedeno, že řidič smí v obci jet rychlostí nejvýše 50 km/h a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/h. Z popisu skutku tedy jednoznačně vyplývá, že byl spáchán v obci mimo dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, kde je stanovena nejvyšší povolená rychlost 50 km/h, přičemž žalobci byla zjištěna rychlost 76 km/h. V ust. § 125c odst. 1 písmeno f) bod 3 zákona o silničním provozu (jenž je uvedeno na pokutovém bloku) je stanoveno, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více nebo mimo obec o 30 km/h a více. Popsané jednání odpovídá právní kvalifikaci přestupku, jak je uvedena na pokutovém bloku. Předmětná námitka není důvodná.
15. Odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, čj. 4 As 127/2014 - 39 není v rozporu s nynějšími závěry. V uvedeném rozsudku totiž Nejvyšší správní soud vyslovil, že správní orgán je oprávněn v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam - zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden. Navíc Nejvyšší správní soud citovaným rozsudkem „nezakázal“ strohé a zkratkovité formulace, jak se mylně domnívá žalobce. Uvedl, že jsou přípustné, pokud je z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena (což potvrdila navazující judikatura Nejvyššího správního soudu - např. již citovaný rozsudek čj. 4 As 27/2020 - 25).
16. Ačkoliv žalobce žádné důkazní návrhy v žalobě nenavrhoval, zaslal spolu s žalobou též několik rozhodnutí různých správních orgánů (rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020 a rozhodnutí Magistrátu města Kladna ze dne 18. 3. 2019). Není zřejmé, zda žalobce tyto listiny považoval za důkazní návrhy či nikoliv. Krajský soud dodává, že danými listinami nedokazoval pro jejich zjevnou nadbytečnost. V dané věci nejsou žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly potřebu zohlednit praxi jiných správních orgánů. Navíc (jak soud podotkl v bodech 12 a 13 tohoto rozsudku) se žalobcova argumentace o různé praxi správních orgánů ukázala jako zcela mylná.
17. Soud na závěr shrnuje, že žalovaný správně posoudil příslušné podklady pro zápis bodů do hodnocení žalobce. Námitkám žalobce soud nepřisvědčil, navíc se na několika místech

žaloby ukázalo, že žalobcova argumentace je nelogická a neodpovídá skutkovému stavu řešené věci. Krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Náklady řízení

18. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobce před soudem neuspěl (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu by jinak - jakožto úspěšnému účastníkovi řízení - právo na náhradu nákladů řízení příslušelo. S ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu mu je však nelze přiznat, neboť nepřesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014 - 47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. 2. 2023

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu